

Odлуka o produženju mandata Nezavisne pravosudne komisije

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data u članu V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir član II.1.(d) prethodno navedenog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u vezi sa implementacijom civilnog dijela mirovnog ugovora”;

Pozivajući se na član II, 8 prethodno navedenog sporazuma prema čijim odredbama Visoki predstavnik može, pored civilnih komisija konkretno navedenih u članu II istog Sporazuma, uspostaviti druge civilne komisije kako bi pomogao izvršenje svog mandata;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka sa Konferencije o implementaciji mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, a na kojoj je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da upotrijebi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o implementaciji civilnog dijela mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obavezujućih odluka, kada procijeni da je to neophodno” o određenim pitanjima uključujući (prema tački (c) ovog stava) mjere kojima se obezbjeđuje implementacija mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta;

Uz uvažavanje stava I.2.a Zaključaka donesenih na navedenoj konferenciji u Bonu koji potvrđuju “da je nepristrasno i

nezavisno pravosuđe” od “suštinskog značaja za vladavinu prava i pomirenje u Bosni i Hercegovini”, da proces imenovanja sudija i tužilaca mora biti zasnovan na sposobnostima, da se mora uspostaviti institucija za edukaciju sudija i tužilaca, te da je kontrola pravosudnog sistema element od suštinskog značaja za pomenuti proces;

Rukovodeći se stavom II.2 Aneksa Deklaracije Vijeća za implementaciju mira (Madrid, 16.12.1998. godine) u kojoj se “naglašava značaj intenziviranih napora u provođenju reforme pravosuđa, koje koordinira Visoki predstavnik, kako bi se pružila podrška naporima organa vlasti u Bosni i Hercegovini”, te “apelira na Visokog predstavnika da dalje razvija strateški plan sveobuhvatne reforme pravosuđa, kojim se utvrđuju kratkoročni i dugoročni prioriteti, uz konsultacije sa organima vlasti, Vijećem Evrope, OSCE-om, UNMIBH-om i drugim organizacijama”;

Imajući u vidu Deklaraciju Vijeća za implementaciju mira (Brisel 23. i 24. maj 2000. godine) kojom se zahtijeva uspostava istinski nezavisnog i nepristrasnog pravosuđa kako bi se osigurala vladavina prava u svim krivičnim, građanskim i privrednim stvarima, te priznajući “trajnu potrebu za međunarodnom nadzornom institucijom za reformu pravosuđa u iščekivanju da OHR dođe do rješenja u pogledu Programa reforme pravosuđa” te da Vijeće “podržava daljnje napore Visokog predstavnika da predvodi aktivnosti u reformi pravosuđa i usklađuje napore međunarodne zajednice po tom pitanju.”

Uzimajući u obzir Komunique Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira (Sarajevo, 13.07.2000. godine) u kojem stoji da su se “Upravni odbor i Visoki predstavnik saglasili da je po pitanju reforme pravosuđa i unapređenja vladavine prava potreban trajan angažman međunarodne zajednice” i da će “za tu svrhu, Visoki predstavnik uspostaviti Nezavisnu pravosudnu komisiju”;

Pozivajući se na Komunique Upravnog odbora Vijeća za

implementaciju mira od 28.02.2002. godine, u kojem Upravni odbor podržava pooštrenu strategiju reforme pravosuđa Nezavisne pravosudne komisije za 2002/03. godinu, kao i uvažavajući, između ostalog, značaj uspostavljanja Visokog sudskog vijeća za BiH i reorganizacije sudova, a što se dalje ponavlja u Komuniqueu od 7.05.2002. godine;

Pozivajući se na odluke kojim su donijeti zakoni o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Federacije Bosne i Hercegovine, Visokom sudskom i tužilačkom savjetu Republike Srpske, Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine i Uputstva od 23.05.2002. godine, kako bi se ojačala nezavisnost pravosuđa i osiguralo da ponovna imenovanja sudija i tužilaca budu u skladu sa reorganizacijom sudova i tužilaštava.

Konstatirajući da, Nezavisna pravosudna komisija, između ostalog, ima ulogu da kao sekretarijat pruža podršku Visokim sudskim i tužilačkim vijećima u toku prelaznog perioda;

Pozivajući se dalje na Komunique Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira od 25. i 26. septembra 2003. godine u kojem se Upravni odbor: "saglasio da produži mandat Nezavisne pravosudne komisije, kao i prelazni period Visokih sudskih i tužilačkih vijeća do 31.03.2004. godine. Upravni odbor je čvrsto podržao uspostavu jednog Visokog sudskog i tužilačkog vijeća na nivou države i apelirao je na vlasti BiH da u tome odmah daju svoj doprinos.

Pozivajući se na raniju Odluku Visokog predstavnika broj 94/01 o uspostavljanju Nezavisne pravosudne komisije, objavljenu u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" broj 10/01, "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine" broj 14/01 i u "Službenom glasniku Republike Srpske" broj 17/01, Odluku broj 16/02 o mandatu Nezavisne pravosudne komisije, objavljenu u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine" broj 40/02 i "Službenom glasniku Republike Srpske" broj 55/02, te Odluku broj 95/03 o novom mandatu Nezavisne pravosudne komisije, objavljenu u "Službenom glasniku Bosne i

Hercegovine" 3/03.

Na osnovu svega gore navedenog, ovim donosim slijedeću:

ODLUKU

o produženju mandata Nezavisne pravosudne komisije

1. Ovom se Odlukom produžava mandat Nezavisne pravosudne komisije kojoj se dodjeljuju niže navedene nadležnosti i ovlaštenja.

2. Mandat Nezavisne pravosudne komisije je i dalje slijedeći:

- pružanje podrške, u svojstvu sekretarijata, radu Visokog sudskog i

tužilačkog savjeta Republike Srpske, Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Federacije BiH i Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH u prelaznom periodu, koji traje do 31. marta;

- obavljanje funkcije disciplinskog tužioca u disciplinskim pitanjima pred navedenim vijećima;
- davanje savjeta lokalnim organima vlasti i stručnim pravnim

organizacijama o svim pitanjima koja utiču na sudstvo, njegovu reorganizaciju i upravu.

3. Osim toga, Nezavisna pravosudna komisija ima ovlaštenje da, u saglasnosti sa gore navedenim vijećima, preduzme sve neophodne mjere da osigura odgovarajuće smanjenje broja osoblja i transformaciju preostalog dijela Nezavisne pravosudne komisije u sekretarijat jednog Visokog sudskog i tužilačkog vijeća, ukoliko ono bude osnovano na nivou države, shodno Uputstvu Visokog predstavnika od 23.05.2003. godine.

4. U izvršavanju svog mandata i nadležnosti, Nezavisna

pravosudna komisija je ovlaštena da inicira kontakte sa međunarodnim organizacijama i domaćim tijelima, agencijama, institucijama, odnosno organizacijama kako bi se unaprijedili projekti vladavine prava koji utiču na sudstvo, njegovu reorganizaciju, i podršku Visokim sudskim i tužilačkim vijećima.

5. Svi sudovi, tužilaštva i državne agencije na svim nivoima, uključujući sve sudije, tužioce, osoblje u sudovima i vladine zvaničnike, dužni su da saraduju sa Nezavisnom pravosudnom komisijom i da pružaju sve informacije koje Nezavisna pravosudna komisija smatra neophodnim u obavljanju njenih zadataka navedenih u stavu 2. ove Odluke.

6. Mandat Nezavisne pravosudne komisije produžava se od 01.01.2003. godine i ističe najkasnije 31.03.2004. godine.

7. Ova odluka stupa na snagu odmah i bez odlaganja će biti objavljena u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Sarajevo, 20.11. 2003. godine

*Paddy Ashdown
Visoki predstavnik*